

HSK uputio Senatu SAD-a dokument vezan za problematiku islamističkog terorizma i veza s bošnjačkim-muslimanskim vodstvom u BiH

Hrvatski svjetski kongres uputio je pismo i dokument Senatu Sjedinjenih Američkih Država na engleskom jeziku, koje ovdje prenosimo u cijelosti na hrvatskom jezku:

Poštovani,

Hrvatski svjetski kongres (HSK) je međunarodna, neprofitna, nevladina i nestranačka organizacija, koja za zadaću ima osigurati prava, položaj i interese Hrvata i hrvatskih zajednica i obraniti ih tamo gdje su zaniijekani, narušeni ili ugroženi. Kao jednu od prijatelj Hrvatima, posebno Hrvatima u Bosni i Hercegovini kao najmanjoj od tri nacionalne skupine koje čine Bosnu i Hercegovinu, koja čini ukupno 15% stanovništva te zemlje, prepoznajemo islamistički terorizam koji je u toj zemlji prisutan od 1990-ih. Nažalost, među islamističkim teroristima koji su obučeni u Bosni i Hercegovini bilo je i onih koji su sudjelovali u terorističkim napadima 11. rujna, što je jedan od najtragičnijih dana američke povijesti. Neki od njih se danas nalaze u Guantnamu.

Uz ovo pismo dostavljamo Vam govor nezavisnog zastupnika u hrvatskom parlamentu prof. dr. sc. Nine Raspudića, koji je vrlo detaljno opisao razvoj islamističkog terorizma u Bosni i Hercegovini i njegovih veza s vodećim bošnjačkim-muslimanskim establišmentom, i prijatelje po Hrvatskoj i Hrvatima kršćanima u Bosni i Hercegovini.

Nadamo se kako će Vam ovaj dokument omogućiti jasnije shvaćanje problematike islamističkog terorizma i veza s bošnjačkim-muslimanskim vodstvom, te kako ćete moći biti aktivni po pitanju suzbijanja ove opasnosti.

*S poštovanjem,
Vinko Sabljo*

Govor nezavisnog zastupnika u hrvatskom parlamentu prof. dr. sc. Nine Raspudića

Priča o terorizmu nije nešto što je daleko od nas. Hrvatska, a posebno Hrvati u BiH su već odavno pod udarom islamističkog terorizma.

On je započeo još za vrijeme rata u BiH, kad je nekoliko tisuća dragovoljaca iz islamskih zemalja, koje su tada, po afganistanskim veteranima, skupno nazivali mudžahedinima, sudjelovalo na strani bošnjačke Armije BiH. Većina je došla preko Hrvatske za vrijeme početnog hrvatsko-muslimanskog savezništva. Ratovali su u okviru jedinice El Mudžahid Armije BiH i počinili teške zločine, među kojima se ističe ritualno odsijecanje glave zarobljenika, najprije srpskih, a onda, u drugom poluvremenu rata, i hrvatskih. Uz blagoslov tadašnje bošnjačke vrhuške (v.Džaferović) dijeljena su im državljanstva bez nadzora, a dio njih poslije rata ostao je živjeti u BiH, uglavnom u izoliranim zajednicama, gdje su im se pridruživali i neki domaći mladići. Te će zajednice postati rasadnici budućih terorista. Neki od njih marljivo su odrađivali i poslijeratni posao maltretiranja hrvatskih povratnika, pretežno u Srednjoj Bosni, što je u Hrvatskoj uglavnom prešućivano. U Hrvatskoj se o islamskom terorizmu govori kao o nečemu dalekom, što se tiče velikoga svijeta, npr. Pariza, no i građani Hrvatske bili su mete islamskog terorizma, od pokolja dvanaest radnika Hidroelektre u Alžiru 1993. do terorističkog napada koji je u listopadu 1995. organizirala Al-Gama al-Islamija u Rijeci, nakon što je Hrvatska izručila njezina člника. Tada se bombaš samoubojica automobilom bombom zabio u riječku policijsku postaju, ranjeno je trideset ljudi, a pravo je čudo da žrtava nije bilo i više. U susjednoj BiH islamistički terorizam prisutan je u kontinuitetu od rata. Godine 1997. izveden je veliki teroristički napad u Mostaru. U zapadnom, većinski hrvatskom dijelu grada eksplodirala je autobomba, točnije napravu koja je uključivala 15 protutenkovskih mina, 450 grama TNT kocki, 20

protupješačkih mina i 15 kilograma eksploziva. Rezultat je bio više desetaka lakše i teže ozlijeđenih, oštećenih više stotina stanova i automobila.

Napad je organizirao Ahmed Zuhair Handala, islamist koji je kasnije završio u Guantanamo.

Odmah nakon napada dio sarajevskih medija pokušao je plasirati priču kako su Hrvati to sami sebi postavili kako bi ispali žrtve. Sramotno se na ta podmetanja zakvačio i tadašnji oporbeni tisak u Hrvatskoj. Nakon što su otkriveni pravi počinitelji, Handala i ekipa, nije poznato da se itko zacrvenio ili ispričao.

Prema dokumentu koji potpisuje admiral David M. Thomas Jr., zapovjednik američke mornarice u Guantanamo bayu, a otkriva Wikileaks, ističe se kako je Handala sudjelovao u ubojstvu američkog državljanina u BiH, terorističkom napadu autobombom u Mostaru te napadu na američki razarač USS Cole kod Jemena.

Taj lik bio je prijavljen u Zagrebu u ulici Milana Rešetara na broju 36/4 Ahmed Zuhair Handala iz Saudijske Arabije. Njemu su vlasti Hrvatske izdale osobnu iskaznicu u prosincu 1994., a istjecala je tri godine kasnije. Sve to radilo se u sklopu potpore 'humanitarnim djelatnicima', brojnim muslimanskim 'misionarima' koji su dolazili pod krinkom u BiH za vrijeme rata. Njegov pravi identitet bio je Ahmad Zayid Salim Al Zuhayri te se, prema posljednjim javno dostupnim informacijama, a objavio ih je portal Wikileaks, nalazi u američkom logoru u Guantanamo.

Bombe su bile podmetnute pod katoličke crkve u Bugojnu 1996. i u Sarajevu 1997. Iste godine spriječen je atentat na papu Ivana Pavla II. tijekom njegova posjeta Sarajevu, eksploziv je na vrijeme pronađen ispod mosta kojim je trebao proći. Godinu dana kasnije islamisti su u odvojenim akcijama podmetnutim bombama ubili dva hrvatska policajca povratnika u Travnik. Sljedeće godine, 1999., bombom u automobilu ubijen je zamjenik ministra unutarnjih poslova Jozo Leutar. Počinitelji do danas nisu otkriveni, iako postoje brojne indicije da je atentat izvela ista islamistička ekipa, povezana s dijelom bošnjačke političke vrhuške. Najpotresniji primjer je sudbina povratničke obitelji Anđelić iz Kostajnice kod Konjica, koju je na Badnju večer 2002. u njezinu domu pobio vehabija Muamer Topalović. U robnoj kući FIS Vitez, jednoj od najuspješnijih hrvatskih gospodarskih priča u BiH, 2008. podmetnuta je bomba, od koje je jedna osoba poginula. Islamski teroristi nisu napadali samo kršćane nego i institucije BiH, o čemu svjedoči napad na policijsku postaju u Bugojnu 2010., u kojem je poginuo jedan policajac. Sljedeće godine, 2011. vehabija Mevlid Jašarević je usred dana pola sata iz kalašnjikova pucao po američkom veleposlanstvu u Sarajevu.

U travnju 2015. u Zvorniku je Nerdin Ibrić, povezan s vehabijama, usmrtio jednog i ranio dva policajca, a u studenom iste godine teroristički napad, koji dolazi iz istog miljea, izveo je Enes Omeragić, koji je u Rajlovcu, predgrađu Sarajeva, ubio dva pripadnika oružanih snaga BiH. Malo nakon toga, u sklopu policijske akcije Rez, u Sarajevu je uhićena skupina od jedanaest ekstremista povezanih s Islamskom državom koji su planirali teroristički napad na dočeku Nove godine.

U međuvremenu, uz stare ratne mudžahedine i kasnije vehabije, novu opasnost počele su predstavljati stotine boraca iz BiH koji su se borili, i još se bore, u Siriji i Iraku na strani Islamske države. Odlasci iz BiH u džihad na Bliski istok poprimili su tolike razmjere da je u BiH donesen poseban Zakon o zabrani odlaska na inozemna ratišta. Pametnome bi samo to bilo dosta da shvati razmjere terorističke opasnosti u "komšiluku". Hrvatski mediji sramežljivo su prenijeli vijest da se ISIL-ove crne zastave povremeno zavijore u vehabijskim selima, koja su potpuno izvan sustava države BiH. Nama najbliže nalazi se na području općine Velika Kladaša, samo sat vožnje automobilom od Zagreba. Tko je odgovoran za takvo stanje? Prije svega oni koji su dovodili islamiste i tolerirali njihovo djelovanje.

Vehabijski pokret uvezen i uglavnom financiran iz Saudijske Arabije. Obavještajne i sigurnosne agencije BiH više puta su saudijski centar "Kralj Fahd" u Sarajevu označile kao mjesto okupljanja radikalnih islamista. I nikom ništa, jer je, najblaže rečeno, do sada nedostajalo političke volje da se stvar raščisti. Saudijska Arabija je veliki američki saveznik, a Amerikanci su najjači faktor u BiH, pa im valjda nije zgodno. Da su samo djelić energije, vremena i novca koje su zadnja dva desetljeća uložili u političko slamanje najmalobrojnijih u BiH, Hrvata, posvetili borbi protiv islamističkog terorizma, danas ne bi imali taj problem. Situacija je šizofrena – veliki američki saveznik financira vehabije, a onda vehabija rafalima raspali po američkoj ambasadi i nikom ništa.

Svijet je obišla i vijest da su pojedini navijači reprezentacije BiH, u uzvratnoj utakmici dodatnih kvalifikacija za Europsko prvenstvo protiv Irske, uzvicima "Palestina, Palestina" prekinuli minutu šutnje za žrtve napada u Parizu. A Daily Mail pod naslovom "Bosanski izbjeglice koji su financijski pomagali američke neprijatelje" prenosi već staru vijest da su američke vlasti optužile najmanje 66 osoba za planiranje terorizma povezanog s ISIL-om na tlu Amerike, među kojima je i šest osoba iz Bosne i Hercegovine, a koje su uhićene i optužene još u veljači.

Problematizirati se može brojka, koju je iznijela Grabar Kitarović, od nekoliko tisuća dragovoljaca iz BiH koji su otišli na strana ratišta. Reagirajući na nju, ministar sigurnosti BiH Dragan Mektić nastojao je biti egzaktni pa je naveo: "Na sirijskom ratištu bilo je 226 osoba iz BiH, a ne hiljade, kako kaže hrvatska predsjednica. Trenutačno ih je tamo 115, poginulo je 65, a vratilo ih se 45." Ne možemo ni približno znati pravi broj jer se pri odlasku nisu prijavljivali Mektiću s podacima kamo idu. Broj poginulih, točnije, samo onih koji su kao takvi registrirani, znakovit je jer sugerira da ih je na ratišta vjerojatno otišlo znatno više od 226. Kao potvrda njezine teze o nestabilnosti BiH pokazuje se i potpuno suprotan stav Mektićeva zamjenika Mije Krešića koji, braneći Kolindu Grabar-Kitarović, navodi izjavu predsjedavajućeg vojnog odbora NATO-a generala zbora Petra Pavela da Balkanu prijete islamski terorizam, ali i ruski utjecaj, te kako bi BiH mogla postati "utočište za terorizam". O uplitanju stranih zemalja, poput Saudijske Arabije i drugih sponzora "radikalnog islama" u BiH, suviše je govoriti.

Šefika Džaferovića, koji je tijekom rata obnašao i visoke dužnosti u sigurnosnoj službi, optužili su da je islamskim borcima iz postrojbe Armije BiH 'El mujahed' odobravao državljanstva Bosne i Hercegovine. "Kao potpisnik dokumenata za dobivanje državljanstva BiH, Džaferović je pomagao

svjetski poznate teroriste, radikale i mudžahedine, koji su sudjelovali u jednom od najvećih svjetskih terorističkih napada u kojima su stradali nedužni ljudi. Kao takav, ne može predstavljati državni vrh BiH kojemu cilj treba biti bolja budućnost, mir, suživot za narode i građane BiH, kao ni samu domovinu”, naveli su u priopćenju HDZ-a BiH.

Bivši ministar sigurnosti BiH, Fahrudin Radončić, objavio je na svom Instagram profilu post naslovljen "Džaferovićev plan nije i nikada neće biti moj" u kojem je objavio dokumente iz kojih je razvidno da je prvi bošnjački član Predsjedništva BiH, Šefik Džaferović, kao načelnik Centra službe bezbjednosti u Zenici dodjeljivao državljanstva BiH mudžahedinima koji su ratovali u BiH, prenosi Hrvatski Medijski Servis. davao državljanstva mudžahedinskim borcima iz Egipta, Pakistana, Tunisa, Saudijske Arabije, Jemena i Jordana (koje smo, kao država, pod pritiskom Zapada, kasnije poništavali). No time prisutnost islamskih terorista nije okončana.

U veljači 1996. Washington Post je objavio da je u terorističkom logoru pokraj Fojnice i dalje prisutno dvjestotinjak iranskih instruktora koji nastavljaju s aktivnostima. Dva dana kasnije IFOR je izvršio desant na logor. O tome je zapovjednik IFOR-a, američki general Leighton Smith kazao: „Ne treba biti genij da bi se shvatilo da smo ondje pronašli nešto što je očito teroristička obuka. A ne može se niti poreći da se ova teroristička obuka u ovom logoru odvijala u direktnoj suradnji s ljudima iz vlasti.“

Miroslav Tuđman u intervjuu Globusu, 1.9. 2017.

„Činjenica je da su dvojica od onih 18 koji su srušili Svjetski trgovinski centar imali iskustvo iz borbi u BiH. Zbog toga je četiri tjedna nakon rušenja WTC-a Alija Izetbegović morao dati ostavku.“